

Behnke (FP):

Når Fremskridtspartiet har valgt den fremgangsmåde, at vi har fremsat det lovforslag, vi diskuterer i øjeblikket, frem for blot at stille et forslag gående ud på, at cirkulæret af 10. januar skulle gælde for alle offentlige institutioner, så skyldes det et ønske om at præcisere tingene.

Jeg kan under ingen omstændigheder acceptere hverken finansministerens eller andres bemærkninger om, at vores forslag skulle indeholde nogle mærkelige bemærkninger. Nej, tværtimod gør vi meget præcist opmærksom på, at vi ved godt, at ude omkring er tingene ikke sorte eller hvide. Vi ved godt, at der er en masse tvivlstilfælde, og den slags har vi så beskrevet for ikke fra Folketingets talerstol at blive beskyldt for, at vi tror, man kan presse en firkantet løsning ned alle steder. Det ved vi godt at man ikke kan, specielt når man går over til særforsorgens institutioner osv., som er nævnt i forslaget.

Der er flere, der har sagt, at det bare er et genoptryk. De kan ikke være nået længere end til at læse de første 5 linier i spalte 1 på side 2, for hvis man læser resten af bemærkningerne, så vidner de om, at vi nøje har fulgt den udvikling, der har været, fordi dette er et emne, der interesserer os.

Så siger finansministeren, at dette lovfor-
slags intentioner og indhold er i modstrid med arbejdsmiljølovgivningens bestemmelser. Som jeg citerede tidligere, kunne man altså både i Rigsrevisionen, Regnskabsdirektoratet og Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning oplyse, at man altså havde udgifter på 490.000 kroner, men de fremgik ikke rigtig, fordi man syntes, det var så ubetydeligt et beløb, at det ikke behøvede at stå som en bogført konto.

– Og det er altså den form for kreativ bogføring – det er jo et begreb, der efterhånden har fået mange betydninger på dansk – hvor man lader nogle udgifter afholde over andre konti, som vi ikke er interesseret i. Vi er netop interesseret i, at man overholder arbejdsmiljølovgivningens bestemmelser, og derfor har vi følt, at det var nødvendigt at lovgive på området.

Jeg er da overbevist om, at den daværende finansminister, da man udsendte cirkulæret i 1982, var overbevist om, at så var problemerne løst, men det viste sig, at det var de ikke. Så ved-
tog man ved finanslovaftalen den 9. december

1988 en besparelse på 50 mio. kr. Da var man igen overbevist om, at nu var problemerne løst. Det viste sig så, at det var de stadig ikke, men der var brug for cirkulæret af 10. januar 1990.

Om dette cirkulære så er rigeligt, om det er nok til, at vi når vores mål, nemlig at skatteyderne ikke skal betale for disse ting, det ved vi ikke; men vi synes, det vil være ærgerligt, hvis det om 1 år eller 1½ år viser sig, at 10. januar-cirkulæret heller ikke var nok.

Derfor syntes vi, for at gentage mig selv, at det var væsentligt at få lovgivet på området, så vi var helt sikre på, at der var vandtætte skodder mellem, hvad skatteyderne betaler, og hvad man spiser rundt omkring.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Hr. Behnke vil jo gerne have, at vi skal tage det her alvorligt, og så kan det ikke nytte noget, når hr. Behnke ønsker det, at han fremsætter et lovforslag, hvor der er to undtagelser, og så bagefter fortæller os, at der i bemærkningerne er mange flere undtagelsesmuligheder end dem, der er nævnt i selve lovforslaget.

Jeg vil bede hr. Behnke om, når han fremsætter et lovforslag, som har optaget ham så meget og så længe, som dette lovforslag åbenbart har, at tænke sig lidt bedre om, når han formulerer det.

Finansministeren (Henning Dyremosen):

Cirkulæret er som bekendt af 10. januar 1990, og besparelsen, der skal opnås ved det, er 35 mio. kr. det første år og 70 mio. kr. derefter. Jeg tror, at fru Birte Weiss vil have forståelse for, at jeg ikke har iværksat nogen opfølgende undersøgelse af, om denne besparelse nu er udmøntet i praksis alle de steder, hvor den skal udmøntes. Det er de enkelte institutioners ansvar at sikre, at det sker.

Der er ikke nævnt nogen dispensationsmulighed i cirkulæret. Men det må formodentlig være sådan, at den myndighed, der udsteder et cirkulære uden at skulle søge ny lovhjemmel, også har mulighed for at ændre cirkulæret inden for rammerne af den eksisterende lovhjemmel, såfremt dette er i overensstemmelse med de forligspartier, der står bag den pågældende administrative ændring. Så jeg vil formode, at jeg ville kunne lave et nyt cirkulære med en dispensationsmulighed, såfremt spørgsmålet blev rejst over for mig.